

EXERCICI 1 [3 punts en total]

Qüestió 1.1.

[1 punt] 0,20 punts per identificar el moviment artístic / 0,20 punts per cada característica formal

Michelangelo Pistoletto. *Venere degli stracci* («Venus dels draps»), 1967.

Es valora:

- Comprensió de l'estructura compositiva de la imatge i establiment de comparacions.
- Memòria visual pel que fa als trets distintius de l'**art pobre**.
- Memòria semàntica respecte al context social i les manifestacions de la cultura artística.
- Vinculació de l'anàlisi formal i la seva interpretació a una argumentació crítica.
- L'ús de la terminologia adequada en l'estètica, la producció i la difusió de l'obra cultural.

Si l'obra era originàriament construïda amb roba usada i una reproducció en ciment d'una escultura de Venus de poc valor, que es podia comprar a les botigues de jardineria, podem dir que Pistoletto utilitza **materials considerats pobres o de rebuig**. Les obres d'art pobre solen ser instal·lacions espacials fetes amb materials "pobres", és a dir, habituals i quotidians (terra, vidres trencats, fusta, fils, feltre, cautxú, etc.) i també residus sense valor per fer una **crítica a la societat consumista** i industrialitzada de la postguerra. És un moviment artístic que va sorgir a Itàlia cap a la segona meitat del segle xx. L'escultura és el medi artístic més associat amb l'art pobre. En part a causa del **rebuig dels artistes a la pintura abstracta i minimalista**, que va dominar el mercat internacional de l'art a la dècada de 1960. Sorgeix com una **reacció contra** el predomini de l'acer inoxidable, el plexiglàs i l'estricta geometria del **minimal art**. Combina materials sense valor comercial amb elements de la *performance* i l'art conceptual per la voluntat d'ocupar l'espai i d'exigir la **interacció i participació amb el públic**. En aquest moviment, els artistes també van intentar **unir allò que és natural i allò que és artificial**; per exemple, l'aigua i la terra es poden veure limitades per marcs o estructures geomètriques.

Qüestió 1.2.

[1 punt] 0,25 per cada concepte o esdeveniment

Una Venus representa el cànon artístic occidental i fa referència al nostre passat cultural, que aquí està enfrontat a una aterridora muntanya de detritus tèxtils industrials que creix i creix pel consumisme d'un sol ús fins que arribi a engolir tot el que simbolitza la Venus. Els anys seixanta van ser de bonança econòmica, de crisi social i desenvolupament dels mitjans de comunicació de masses (el *pop art* és típic d'aquesta època). Aquests canvis són la resposta al ràpid creixement econòmic pel dinamisme que genera la reconstrucció dels països devastats per la Segona Guerra Mundial i el rejuveniment de la població a causa del *baby-boom* de la postguerra. Xoc moral entre les generacions: l'anterior acostumada a la recessió i la joventut acostumada al consumisme, a l'abundància i a l'hedonisme. Aquesta dècada prodigiosa és comparable als feliços anys vint. Es qüestiona el model de vida de la generació anterior amb moviments contraculturals com la mobilització estudiantil del Maig del 68 i la voluntat del moviment hippy de parar la guerra del Vietnam, resultat de la rivalitat dels blocs Est-Oest (les superpotències dels Estats Units i l'URSS) en el context de la guerra freda. Però a la Venus, sembla que no li importa la nostra opinió perquè ens dona l'esquena immòbil com si els draps fossin el mirall d'una societat que canvia ràpidament i que cedeix irremeiablement a la ruïna del consumisme. Davant l'obra sentim que ni ella ni ningú no pot fer res per aturar-ho. És una obra que encara avui ens ofereix una reflexió davant l'actual consumisme de roba.

Qüestió 1.3.

[1 punt]

Es puntuarà amb 0,5 punts cada ítem correcte. L'ordre correcte és **B, A, C**. L'obra **C** pertany a la mateixa època.

Imatges ordenades

B – Jane Poupelet. *Jeune femme nue assise (La toilette)* (1906) / A – Katarzyna Kobro. *Spatial Composition 4* (1928) / C – Isabel Quintanilla. *Cuarto de baño* (1968).